

BASISCURSUS deel 9

Gemeente zijn

Inleiding

Deze les gaan we het hebben over gemeente zijn. Eerst over de bijbelse grondslagen en daarna toe gepast op de PGD. Gemeente zijn is in de kerkgeschiedenis heel verschillend benaderd. Van vervolgte minderheid in kleine gemeenten naar een kerkelijke maatschappij, staatskerk, volks kerk en naar vrije groepen.

Wat zegt de Bijbel hierover?

Bijbelse beeldspraak

In de Bijbel wordt de Gemeente met veel verschillende beelden beschreven.

We gaan ze in het kort na:

1. *Een bouwwerk van God met Jezus als fundament* God 1 Cor.3: 9 v.v.
De nadruk ligt hier op het enige en onvervangbare fundament: Jezus Christus! Zonder Hem is er geen geloofsgemeenschap meer van christenen. We verliezen onze identiteit en worden gelijk aan anderen. Geloof in God is te weinig. Verder gaat het over de wijze waarop wij bouwen. We moeten zorgvuldig zijn met werken in Gods gemeente omdat het Zijn bouwwerk is. Dat bouwwerk is voor Hem heilig! Ons werk zal gelouterd en beproefd worden.
2. *Een tempel van de Heilige Geest* 1 Cor.3:16, 17.
Hier gaat het om de inwoning van God in Zijn gemeente. God leeft in de gelovige en in Zijn gemeente. Wij zijn de plaats op aarde waar Hij is en wil zijn! Dit betreft niet een gebouw maar een gemeente van levende mensen. Het gevolg is een bewustzijn voor ons dat wij leven als tempel van Hem, heilig willen leven en met vrees en beven omdat Hij in ons werkt. Wat wij doen is toegewijd aan de Bewoner van de tempel.
3. *Een geestelijk huis met Jezus als hoeksteen , een woonstede Gods, een tempel in de Geest met Jezus als hoeksteen* Efeze 2: 21, 22.
Ook hier gaat het om het wonen van God in ons en het onvervangbare en centrale van Jezus. Verder ligt de nadruk op ons samen zijn. Wij horen bij elkaar als levende stenen, naar het voorbeeld van de Levende Steen Jezus zelf, die ons wil gebruiken. We voegen ons naar elkaar en willen elkaar opbouwen.
4. *Het lichaam van Christus* 1 Cor.12:13
Hier ligt de nadruk daarop dat wij Jezus representeren op aarde. Wij zijn het zichtbare van Hem hier op aarde, Gods tegenwoordigheid hier. Verder zijn wij leden ten opzichte van elkaar, met zorg voor elkaar. Wij hangen samen en mogen samenwerken als 'een welsluitend geheel' zoals Paulus ons uit legt in Efeze 4:16.
5. *De vrouw van Christus* Ef.5:25-32
Hier ligt de nadruk op de innige omgang van Jezus met ons, Zijn zorg, toewijding en overgave. Verder gaat het om ons respect voor Hem en onze toewijding aan Hem.
6. *De bruid van het Lam* Openb.19
Dit beeld wil het verlangen van ons naar Hem en Zijn verlangen naar ons, naar de

Grote Dag van Zijn terugkomst en het altijd in diepste zin samen zijn onderstrepen. Wij zullen dan, bij zijn terugkomst de bruiloft vieren met Jezus.

7. *De kudde Gods met Jezus als opperherder* 1 Petrus 5
Dit beeld wijst ons op de toewijding en de bescherming van de herder voor Zijn schapen en onze volgzaamheid en afhankelijkheid van de Herder.
8. *Wijnranken terwijl Jezus de wijnstok is* Joh.15:1-7
Dit beeld geeft weer dat wij geestelijk alleen kunnen leven uit Jezus. Niet eens alleen voor Hem maar ook **uit** Hem, in verbondenheid door geloof en gehoorzaamheid. We mogen alle groeikracht halen uit Jezus zelf. We mogen rekenen op Zijn werking in ons!
9. *Een heilig priesterschap* 1 Petrus 2:5
De nadruk ligt hier op onze taak. De dienst aan God en de representatie van Hem naar de wereld. Bij de dienst aan God gaat het om onze priesterdienst aan Hem. We willen Hem offers brengen om Hem vereren. Bij de representatie gaat het erom dat wij God vertegenwoordigen bij de mensen en de mensen bij God brengen.
10. *Het huisgezin van God* Efeze 2:19.
Dit beeld geeft onze onderlinge verbondenheid weer. In de visie van de PGD komt dit beeld sterk naar voren, waarover later meer.
11. *Een peiler en fundament der waarheid.* 1 Timotheüs 3:15.
Dit beeld gebruikt Paulus om duidelijk te maken dat in deze wereld de waarheid van het evangelie in en door de gemeente verkondigd wordt en gestalte krijgt.

De lijst is niet “af”. Ieder beeld geeft iets weer van hoe God met ons omgaat, hoe Hij ons ziet of in welke verhouding wij tot Hem staan. De beelden zijn niet consistent maar worden door elkaar gebruikt. Dat wil zeggen dat de beelden niet consequent zijn. Bijvoorbeeld: soms is Jezus het hoofd van het lichaam, maar ook worden wij als een deel van het hoofd omschreven (1 Cor12:16 en 17 oog en oor). Een ander voorbeeld: van het gebouw in 1 Cor.3 is Jezus het fundament, maar in Efeze 2: 20 zijn de apostelen en profeten het fundament en is Jezus de hoeksteen. De beelden zijn dus niet absoluut, maar illustraties van onze verhouding met God.

Roeping

De Bijbel maakt wel heel duidelijk dat de gemeente uitdrukkelijk Gods bedoeling is. Christenen horen bij elkaar! Zij zijn geboren uit één Geest, gedoopt in één Geest, hebben één Heer enzovoorts. In 1 Johannes 1:7 staat: *Maar gaan we onze weg in het licht, zoals Hijzelf in het licht is, dan zijn we met elkaar verbonden en reinigt het bloed van Jezus, Zijn zoon, ons van alle zonde*” Johannes vindt het vanzelfsprekend dat wij met elkaar verbonden zijn. Dat volgt gewoon bij de wandel in het licht! Natuurlijk botsen we met elkaar als dat zo is, maar daarom is er juist die weg van vergeving en reiniging! Daar waar mensen het dichtst bij elkaar zijn, worden zij ook het diepst gekwetst en beschadigd door elkaar. Maar daar mag de vergeving het herstel ook het krachtigst zijn. De beloften die er liggen in gemeente zijn, zijn ook veelvuldig. Bijvoorbeeld deze: *Samen met alle heiligen zullen wij de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u kunt volstromen met Gods volkomenheid* schrijft Paulus in Efeze 3:18 en 19. Geen wonder dat de eenheid altijd onder druk staat. Dat is het werk van de boze. Hij wil verdelen en tegenover elkaar stellen. Jezus bidt daarom in Johannes 17:11 *Heilige Vader,*

bewaar hen door uw Naam, de naam die u ook aan mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals wij één zijn. Deze tekst laat ook zijn dat de eenheid een geloofseenheid is die gegrond is in onze verbondenheid met God zelf. Zie ook vers 20-23! Organisatie, speciale dingen, programma's dienen om de eenheid te versterken, niet om die te bewerkstelligen.

Samen zijn

Voor ons samenzijn hebben wij gekozen voor "open-huis-gezin". Dat is met reden gebeurd. Het zegt iets over onze verhouding met God en over onze verhouding met elkaar en onze wijze van samenkomen.

Het tekstgedeelte dat hier op in gaat is Efeze 2: 11-22.

In vers 11-12 gaat Paulus in op hoe ver weg een mens van God kan zijn. Zonder God of hoop in deze wereld.

Vers 13 is dat prachtige vers over de verzoening. Van ver weg bij God, komen wij dichtbij Hem door het bloed van Jezus. Hij is onze Vrede!

In de verzen 14-16 laat Paulus dan zien hoe twee totaal verschillende partijen, joden en heidenen, in Christus bij elkaar gebracht worden en samen verzoend worden met God. Wij weten wat dat betekende. In Handelingen 10:28 staat "gij weet hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-Jood." Joden en heidenen gingen niet met elkaar om! Er was werkelijk een tussenmuur! Net als in de tempel. Deze wordt in Christus geslecht. Jood en heiden werden ineens broeders en zusters, huisgenoten en innerlijk nauw verwant omdat zij dezelfde geestelijke Vader kregen. Voor ons van groot belang. God is in staat de hoge tussenmuren tussen heel verschillende mensen weg te halen en hen tot één nieuwe mens samen te voegen. Samen mogen wij de verzoening met God in het kruis van Christus ervaren. Dat is de uitdaging voor gemeente-zijn. Samenhang tussen mensen die van nature niets met elkaar hebben (1 Cor.12:13)

In de verzen 17-18 gaat het over de Vrede. Vrede voor allen, ver weg of dichtbij. Van hieruit begint het Huisgezin. Door Gods Geest, de vernieuwende Geest, de Geest die ons opnieuw doet geboren worden, die in ons hart getuigd Abba, Vader, hebben wij toegang tot de Vader. God is de Vader van het huisgezin dat genoemd wordt in het volgende vers. Jezus is de eerstgeborene in dit gezin.

Volgens vers 19 zijn we geen vreemden of bijwoners (kostgangers) bij God. We zijn huisgenoten! We zijn thuis in Gods gezin. Alle vreemdheid mogen we afschudden, alle angst en vrees alle afstandelijkheid.

In de volgende verzen verschuift het beeld naar een gebouw, een tempel. Wij worden woonplaats van God. De plaats waar hij thuis is. God voelt zich thuis bij ons. Dit gebouw groeit nog en heeft een goed fundament en een sterke hoeksteen nodig.

Het belangrijkste van ons huisgezin is te weten wie de huisvader is. God is de Vader van het huisgezin. Zijn zorg en liefde is over ons. Wij zijn kinderen Gods door het uitdrukkelijke getuigenis van de Geest. In Rom. 8:14 en Gal 4:6 werkt Paulus dit uit. De meest normale naam die wij God geven mag Vader zijn. De Geest wil in onze harten bewerken dat wij de meest intieme naam gebruiken om God aan te roepen: Abba! De naam die een kind geeft aan zijn vader. We hoeven geen afstand te ervaren tot God. We hoeven niet bang te zijn. De liefde van Hem voor ons en onze liefde voor Hem drijft de vrees uit zegt Johannes in 1 Joh.4:17-19. We hebben het Recht van zonen en geen geest van slavernij om opnieuw te vrezende. De juichkreet van Johannes in 1 Joh.3:1 mag in onze harten gegraveerd zijn: *Ziet welk een liefde ons de Vader gegeven heeft, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het ook.*

Dat we kinderen van God zijn betekent dat we boers en zussen van elkaar zijn. Dat heeft ook consequenties. Gods liefde uit zich in ons nieuwe karakter, bepaald door liefde. In 1 Joh 4:20 tot 5:2 wordt dit uitgewerkt. We leren van elkaar houden, om elkaar geven, **relatie aangaan met elkaar**. Betrokken zijn op elkaar. De warmte van een huisgezin.

Huisgezin spreekt van warmte, veiligheid, vrijheid, respect, samenhang, zorg, aankunnen van conflicten, alles kunnen bespreken, integriteit, opvoeding, elkaars belang en het gezamenlijk belang in de gaten houden.

De zekerheid dat de Schepper van hemel en aarde ook je Vader is en je bij zijn huisgezin hoort, laat je anders kijken naar wat God wil geven en wat voor ons is. In de gelijkenis van de verloren zoon zegt de Vader tegen de broer van de verloren zoon: *“Kind je bent altijd bij mij en al het mijne is het jouwe”*. Evenals bij deze zoon kan ook voor ons gelden dat wij ons voorrecht en onze plaats niet beseffen maar altijd denken in termen als ‘werken voor God, gehoorzaam zijn en dienst’. Precies als deze zoon. Dat is nog steeds een vorm van slavernij. Het kennen van God en het leven met God kent dan nog niet de vrijheid waartoe wij geroepen zijn. Prestatie en niet relatie is dan het belangrijkste van ons leven. Dat mag veranderen! Relatie en niet prestatie mag het belangrijkste worden.

We zijn een **open** huisgezin, toegankelijk voor iedereen, We houden open diensten, iedereen is welkom. In ons midden heerst liefde, respect, aanvaarding. We willen laagdrempelig zijn in de zin dat je niet eerst aan eisen moeten voldoen om geaccepteerd te worden. Natuurlijk zijn er huisregels en is er orde, maar die mag niet heersen over de warmte en de ontmoeting met God en met elkaar.

De wijze van samenkomen is daarom niet plechtstatig, niet als een leger, niet kerkelijk, maar als een huisgezin. Eerder wat ‘rommelig’ dan strak geregeld. De nadruk ligt op de ontmoeting met onze Vader en elkaar en minder op de liturgie of het afwerken van een lijst van zaken die tot een kerkdienst behoort.

Onze houding

We mogen beseffen bij elkaar te horen. Dat uit zich daarin dat we elkaar willen opbouwen. De gaven die we hebben zijn ten bate van de gemeente zegt Paulus in 1 Kor.12:7. Elkaar willen opbouwen, troosten, bemoedigen is het doel van de gaven. *God heeft het lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook zorgvuldiger behandeld worden, zodat het lichaam niet zijn samenhang verliest, maar alle delen elkaar met dezelfde zorg omringen. Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee; wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde* schrijft hij in 1 Kor.12:24-26. Willen bouwen, willen dienen, willen meedragen, dat is de houding van de christen die gegroeid is. Als kind wordt er voor je gezorgd. Als puber leer je voor jezelf zorgen. Als volwassene zorg je voor anderen. Daarom worden we toegerust tot dienstbetoon (Efeze 4:16).

Leesrooster:

Woensdag

Lezen 1 Korintiërs 3:10-18

Vragen:

1. Hoe is Jezus concreet het fundament?
2. Kun je aangeven wat het zou kunnen betekenen om met hout, stro en goud te bouwen?
3. Hoe kun je in de praktijk Gods tempel vernietigen? (NBG: schenden)

Donderdag

Lezen 1 Petrus 2:1-10.

Vragen:

1. Hoe kun je jezelf laten gebruiken als een levende steen?
2. Wat zijn de geestelijke offers die je kunt brengen?
3. Hoe ben je in je dagelijks leven een priester?

Vrijdag

Lezen 1 Korintiërs 12:12-27

Vragen:

1. Wat is nodig volgens vers 13 om een echte geestelijke eenheid te vormen?
2. Hoe legt Paulus uit dat ieder verschillend is maar niet meer of minder?
3. Wat betekent vers 18 praktisch voor een gemeente?

Zaterdag

Lezen Filippenzen 1:27-2:5.

Vragen:

1. Waarom legt Paulus zo'n nadruk op eenheid?
2. Kun je vers 29 vertalen naar je eigen leven?
3. Hoofdstuk 2 vers 3-5 geeft een basis voor eenheid. Welke houding staat de eenheid tegen? Welke versterkt haar?

Zondag

1 Johannes 3:11-24

Vragen:

1. Hoe weten we dat we uit de dood zijn overgegaan naar het leven?
2. Welke praktische toets geeft Johannes in vers 16,17?
3. Vergelijk vers 23 met Matth.22:36-40. Wat is de overeenkomst en wat het verschil?

Maandag

1 Petrus 5:1-7

Vragen:

1. Welke houding vraagt Petrus van de oudsten?
2. Hoe moet een oudste de gemeente lijden?
3. Welke houding vraagt hij van de gemeenteleden? Waarom?